Napsal uživatel Karel Vidimský - Cimbura
Úterý, 14 Květen 2013 20:42

Byl druhý máj, byl lásky čas, když se sešli hudbymilovní lidé, muzikanti, diváci, technici a pořadatelé v Music City Clubu, aby spolu prožili třetí semifinále jubilejního desátého ročníku písničkové soutěže Notování . Pro ty, kteří tam nemohli být a nemohli se na koncert podívat ani na internetu, protože webová kamera byla kvůli úpravám v klubu odpojena, jsem zapsal, jak jsem tento večer prožil já.

Verše českých básníků hraje a zpívá skupina **Růže v trní**, která v závěru „svého“ základního kola projevovala z nečekaného postupu do semifinále radost, na kterou se nedá zapomenout. Jejich semifinálové hraní bylo radostnější o to, že po čtyřech měsících hráli s kapelnicí Radkou (housle, zpěv), která je t. č. pracovně ve Francii a na semifinále se na pár dnů vrátila do Čech. O Nezvalově přebásnění Prévostovy Manon Lescaut jsem si myslel, že zhudebněno se dá pouze rapovat, nebo hrát jako příšerný cajdák. Autor melodie písně
Manon
(přesněji slavného milostného monologu rytíře Des Grieux) Michal Willie Sedláček pro svoji kapelu složil k mému překvapení rock and roll jako řemen! Skvělá tečka jejich dobře vygradovaného recitálku.

Dobře sestavené playlisty čtyřpísničkových recitálů všech soutěžících kapel napověděly, že do tohoto kola postoupili samí zkušení muzikanti. A tak je nasnadě, že vystoupení **Láža Pláža** uza víraly jeho dva největší „hity“ –
Dobří holubi
a pražský dopravní tradicionál z Lysé nad Labem
Spojovací
(tak písničku uvedl mluvčí kapely Tomáš Bříza Březina). Příjemná atmosféra jejich písniček a viditelná radost, se kterou je hrajou, vynesla Lážákům hezké druhé místo v hlasování diváků, což na postup do finále, žel, nestačilo. Ale protože dobří holubi se vracejí, je tu pořád naděje, že se to povede příští rok.

Přiznávám, že vůči vystoupením Notování nejvěrnější formace, dua **Quaoar** sester Zuzky a Kláry Vytiskových, které u nás soutěží již desátým rokem, jsem měl vždy, tu méně a tu více, výhrad. Všechny je beru zpátky, tentokrát mi děvčata takříkajíc urvala srdce! A stačilo jen málo: do jejich dlouholetého vysokého kytarového mistrovství vstoupila emoce. Nezapomeňme ale, že emoci lze česky nazvat slovem „cit“. A cit, to rozhodně málo není! Cit jsem viděl v očích Zuzky a Kláry i bezprostředně po zdařilém, úspěšném vystoupení s bouřlivou, nadšenou odezvou diváků, když jsem jim šel poděkovat a pogratulovat. V očích jim stály slzy radosti.

Kontroverzní! To bude to pravé slovo. Na vystoupení skupiny **Flender & spol.** jsem byl hodně zvědav. A bylo zajímavé. A ještě zajímavější byl jeho dopad. U diváků, pravda, čtvrté, předposlední místo, ale jen o pět bodíků za Quaoarkami! My, Rada Notování, bodujeme při svém hodnocení soutěžící jedním až deseti body. Málokdy se stává, aby mezi hodnocením jednotlivých členů RN byly až pětibodové rozdíly. Zde se to stalo několikrát! Vystoupení Flenderovců jsem na začátku odstavce označil slovem kontroverzní. Nicméně jsem byl z těch bodově štědřejších a rád kapelu uvidím na naší scéně i v příštím ročníku, pokud se včas přihlásí.

Mám-li charakterizovat vystoupení **Berušek** jedním slovem, pak slovem STRHUJÍCÍ! Ta tři

děvčata diváka prostě chytí hned první písničkou a drží ho, na Notování nejméně do doby, než vyplní svůj hlasovací lístek. A tak to sestry Alena (kytara, zpěv, většinová autorka repertoáru, kapelnice) a Zuzana (housle, zpěv) Vítovy dělají, jako Berušky, již patnáctý rok. A Anička Drábková (zde kontrabas, baskytara a zpěv, v jiných formacích i řada dalších nástrojů), která s nimi hraje čtvrtý rok, je také, stejně jako Ája se Zuzkou, aktivní muzikantkou od dětských let… Jejich desetibodový náskok před druhým Lážo Plážem byl nejen přesvědčivý, ale i zasloužený a vypovídající o kvalitě jejich folk-country-popu, jak svůj styl nazývají.

Po přestávce vyplněné diváckým hlasováním a zvukovkou hosta večera přišlo na řadu jeho vystoupení, které mělo v podvečerních hodinách velmi zajímavou předehru. Okolo 17. hodiny se ke mně dostala zpráva, že Jirka Mucha & Jana Balejová s přáteli ze závažných zdravotních příčin nepřijedou. Nezbývalo, než rychle sehnat záskok. Když jsem se před 18. hodinou svěřil písničkáři **Frantovi Vlčkovi** se vzniklým problémem, ozvalo se z mobilu jenom: „*Řekni mi, prosím tě, ještě jednou, v kolik tam mám být?*“
a pak už jenom přijel, zahrál a sklidil nevšední úspěch. Diváci jeho brilantně zahrané písničky poslouchali jak pana faráře a prokládali je ovacemi tak nadšenými, že jsem se obával, aby Frantu po vystoupení nechytli a neodnesli ho na ramenou až k domu kde bydlí nebo někam jinam. Jenomže Vlček je naštěstí kus chlapa a tak se to nestalo.

Díky tomu jsme mohli po jeho třetím přídavku a vyhlášení výsledků vyslechnout i jeho soukromá poděkování a chválu na Pepu Balcara a jeho kvalitní zvuk, na prima pohodu po celý večer a na úžasné, z velké části muzikantské publikum, které si s ním rádo zazpívalo… Při všech jeho pochvalách a dících jsem se musel trochu rdít: v první řadě jsou chvály a obdivu hodné rychlost, ochota a muzikatnská preciznost, se kterými pomohl tento skromný, leč skvělý umělec Notování v tísni. Tisíceré díky, Franto!

Semifinálové večery jubilejního desátého ročníku jsou za námi. Nezbývá než se těšit na finále 6. června 2013 a muzikantům, kteří se chtějí zúčastnit jedenáctého ročníku naší soutěže připomenout, že je nejvyšší čas, aby se přihlásili .

© 2012 Petr Vymětal

www.notovani.cz
© 2012 Petr Vymětal

© 2012 Petr Vymětal

www.sekvojmusic.cz
© 2012 Petr Vymětal